

The Acts of the Prophet.
Rev. Pearry Green.
Preface.
Czech.

Předmluva.

Vzhledem k neobvyklému tématu a obsahu této knihy mám pocit, že je nutné určité množství vysvětlení, aby čtenář lépe porozuměl a lépe ocenil poselství, které obsahuje. Kniha byla vytvořena z nahraných kázání, která jsem na jaře roku 1969 přednesl své kongregaci v nenedominačním Tucson Tabernacle v Tucsonu v Arizoně. Je to tedy „mluvená kniha“, a přestože byla upravena, stále si zachovává příchut' svého stvoření v sérii kázání.

Tato kniha je o muži, který byl poslán Bohem do tohoto věku. Tento muž byl prorok; ale jak řekl Kristus o Janu Křtiteli v Matouš 11:9, věřím, že byl víc než prorok, protože byl prorokem-poslem do posledních dnů křesťanství. Izajáš, dlouho před narozením Krista, prohlásil: „Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.“

Podobně se mohu ohlédnout na začátek tohoto dvacátého století a říci, že nám byl dán syn, narodil se nám Prorok, který měl předcházet druhému příchodu „toho Syna“ z Izajášova proroctví znovu na zem. Úplný příběh života tohoto Proroka by naplnil mnohem více svazků, než bych měl já, služebník evangelia Ježíše Krista, čas napsat. Ani nejsem pověřen, abych byl spisovatelem. Mým dílem je kázání, ale já jsem kazatel, jehož život byl tak úplně ovlivněn službou tohoto Proroka konce časů, že moje vlastní služba se stala formovanou k novému účelu.

Tak to je, že poukazuji na tohoto muže a jeho Poselství, jako on ukázal na Krista. Pouze tímto způsobem mohu splnit své služebné povinnosti služby Bohu - uznáním toho, co udělal pro tento svět dvacátého století prostřednictvím života jednoho člověka. Mým přáním je seznámit všechny, kdo čtou tuto zprávu, s charakterem, životem a činy tohoto Bohem vybraného muže.

Tato kniha je svědectvím o zázračných věcech, které jsem viděl a slyšel, protože Bůh mi skutečně požehnal a já si přeji Mu vzdávat slávu. Nebudu se omlouvat za častou zmínku o jménu tohoto muže, protože věřím, že i sedmipísmenné části jeho jména byly ustanoveny Bohem: William Marrion Branham, prorok dvacátého století, muž Boží vybraný, aby předcházel druhému příchodu Pána Ježíše Krista.

Říkám mu: „*Bratře*“ Branham, protože řekl: „*Pokud mě miluješ, budeš mi říkat bratr,*“ a můj život je otevřený jakékoli výzvě, že jsem tohoto bratra, tohoto muže Božího, opravdu nemiloval.

Jak je zaznamenáno ve Skutcích 4, učedníci byli povoláni úřady, biti mnoha ranami a zakázáno mluvit nebo učit ve jménu Ježíše Krista. Jejich odpověď jejich žalobcům byla: „*Jest-*

li to spravedlivé před obličejem Božím, abychom vás více poslouchali než Boha, sud'ťe."

Podobně, než mě odsoudíte za toto pokorné psaní, moji žalobci by měli vědět, že jsem se cítil veden Bohem, abych to udělal. Jedním přesvědčivým důvodem, proč to musím udělat, je vděčnost za svědectví těch, kteří chodili s Ježíšem. Děkuji Bohu za jejich rekord. Naplnili Ježíšovo přikázání po vzkříšení v Lukáš 24:48 *„Vy jste pak svědkové toho."*

Vím, že kdybych žil za dnů Ježíše, v zemi vzdálené od Izraele, a někdo by mi přišel říct o Ježíši Kristu, ocenil bych jejich věrné svědectví. Takže ve víře, že Bůh navštívil tuto generaci, přicházím a vyprávím, co udělal. Poslal Proroka a já se cítím poctěn, že mohu svědčit o těch věcech, které se staly skrze život tohoto Proroka.

Já věřím, že jsem dal jasně najevo odpovědnost, kterou cítím, vyprávět to, co jsem viděl a slyšel, a tím jsem splnil úkol vydat svědectví o tom, co Ježíš Kristus udělal v mé generaci. Dokonce i po nanebevstoupení Pána Ježíše učedníci váhali, zda to mají udělat. Ve Skutcích 1:4-8 Bible říká, že Ježíš přikázal shromážděným učedníkům, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale aby čekali na zaslíbení Otce, říká ve verši 5,

5 Nebo Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým po nemnohých těchto dnech.

Zeptali se ho, zda by v té době znovu obnovil království Izraele, na což odpověděl: Skutky 1:7-8.

7 I řekl jim: Neníť vaše věc znáti časy anebo příhodnosti časů, kteréžto Otec v moci své položil.

8 Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních končin země.

Z těchto veršů věřím, že naplnění křtu Duchem Svatým přináší příjemci sílu jít vpřed a vydávat svědectví o věcech, které mu Bůh dovolil zažít a pochopit během svého života. Není pochyb o tom, že když Petr, Jakub, Jan a ostatní vyprávěli určité věci, byli mezi posluchači i ti, kteří nevěřili, protože sami nebyli svědky zázraků. Ale Ježíš řekl: *„Vy jste moji svědkové."* Když byl Tomáš vyzván, aby ukojil svou pochybnost tím, že vrazil ruce do ran vzkříšeného Krista, bylo mu to řečeno *„Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili."*

Některým věcem je však těžší uvěřit tím, že je uvidíte, než když je uvěříte, když je nevidíte. Když učedníci vydávali svědectví o tom, co Ježíš dělal, chodil po vodě, lámal chleby, dával ryby, uzdravovat slepé, dokonce křísit mrtvé - byli i tací, kteří nedokázali pochopit pravdu před jejich očima. "Příliš fantastické," řekli. Podobně budu vyprávět věci, které se staly v této generaci v životě bratra Branhama, a kterým uvěří jen někteří. Není mou povinností přesvědčovat všechny lidi, aby věřili, ale je mou povinností říkat všem lidem, čemu věřím, co jsem viděl a slyšel, a dejte jim důvod pro *„naději, která je ve mně"* v tuto hodinu a proč stojím tam, kde stojím.

Peary Green,
Tucson Tabernacle,
Tucson, Arizona, U.S.A.

www.believersnewsletter.org

Email info.bnl.ministries@gmail.com

Reverend Green byl blízkým přítelem a společníkem bratra Branhama, zejména v posledních letech jeho života. Ve své knize „Skutky proroka“ vydává svědectví o zázračných věcech, které viděl a slyšel ve službě Proroka Božího do tohoto věku. Kéž se pro vás ukáže jako požehnání, když se vydáte na tuto cestu ve stopách skutečného biblického proroka, se skutečnými biblickými znameními a skutečným biblickým poselstvím.